

כרטיסים אלף איש חזרו בתחרות קול ישראל, וזהו גם המספר שעליו הודיע יותר — שנאמד על-ידי מומחים. 30 אלף איש צריכים להכניס, על פי אומדן מוסמך, בין 100 אלף ל-120 אלף לקופת ההתאחדות לכדורגל בישראל. אך ההתאחדות תקבל הרבה פחות מן המגיע לה. לאן נעלם הפרש?

זוהי שאלה שהעולם הזה מפנה אותה לחוקרי המטרה. אך בעמוד זה מספק העולם הזה תשובה לשאלה חשובה לא פחות: כיצד נעלם הכסף? הגול נעשה לאור היום, לעיני אלפי אנשים — כולל קציני מטרה ושוטרים, שתפקידם המפורש היה למנוע זאת. מקום הביצוע: הכניסה לאיצטדיון רמת-גן. הזמן: החל מ-12 בצהרי יום ד' האחרון, שלוש שעות לפני שריקת התחלת התחרות. במבואות האיצטדיון, מול בית-חרושת ירושלים, הוצבו שלושה דוכנים רשמיים למימכר כרטיסים. איש כמעט לא ניגש ל"שולחנות אלה. לא הרחק משם ניצבה שורה של מוכרי כרטיסים, שהתזיקו אלפי כרטיסים בתיקים של חברות תעופה, התלויים על שיכמם. אל אנשים אלה פנו אלפי אוהדי כדורגל, שלא הספיקו לקנות כרטיסים מראש. מדוע העדיפו לקנות כרטיסים דחא אצל המוכרים האלה, ולא אצל השולחנות הרשמיים? מסיבה פשוטה: אצל המוכרים בעלי התיק, אפשר היה להשיג כרטיסיהנחה.

הנחה לכדורגל

היו כרטיסיהנחה? עקרונותיה, זהו כרטיס הניתן לאגודות הספורט, לנכים, לחיילים ולשוטרים מאורגנים. ואמנם, מק' כל אחד מגופים ציבוריים אלה מספר

יאוש קודר: השוער החבשי שוכב על הארץ. הכדור השלישי בשער, חבריו מדוכאים

הרעיושה אותו במטר של כעיוטות, אשר אילצו אותו לפתח מישחק הננתי ושיבשו את כל שיטת מישחקו. אולם בשעה שמישחק הנבחרת פתח מקום לתיקוונה, נמשכה מאחורי הקלעים השחיתות המאורגנת, שננעה בצד הכלכלי של הכדורגל הישראלי. זוהי חקירה מיוחדת, השופכת אור על הביונס המפוקפק מאחורי הכדורגל בארץ והמחויבות התערבות מהיו רה לפני שצד זה יפגע במאמצים להכרזת ספורט הכדורגל — ולפני שמדורמאי יתפוס את מקומו של הכדורגלן כסמל הספורט הלאומי של המדינה.

"משהו השתנה בכל זאת בכדורגל הישראלי!" זאת היתה הרגשתם של רכבות הצופים שחזו השבוע במישחק של נבחרת הכדורגל הישראלית, אשר גברה על נבחרת חבש בתוצאה 3:0. המישחק אמנם לא היה מלהיב במיוחד, אולם הצופים יכלו לחזות בנבחרת צעירה ודינמית, בעלת רוח-חלימה ויכולת טכנית. בפעם הראשונה מזה שנים היוותה הנבחרת הישראלית, בה שיתפו ארבעה שחקנים צעירים שלבשו זו הפעם הראשונה את מדי הנבחרת, קבוצה תוקפנית, שלחצה בלי הרף על שער היריב,

כך רימו אותך!

ביקורת נוספת ואין לו כל צורך בכרטיס או בתלוש. הקהל — שברובו מושבע לכדורגל וביקר לא פעם באיצטדיון — יודע זאת. על כן, אין הוא דואג שהסדרן בשער יחזיר לו את מחצית הכרטיס לאחר שתלש את הביקור רת. הסדרן נוטל את הכרטיס בשלמות, והצופה מניח שבגלל הדחוק פשוט אין לו פנאי לתלוש תלושים שאין צורך בהם. מה קורה לכרטיסים השלמים? הסדרן מחזיק אותם בידו, ומדי התאסף אצלו כמות כלשהי — דוחף אותם לכיסו. על הארץ הוא משליך רק מספר כרטיסים תלושים — שהרי בכל זאת אינו מעז לקחת תמיר את הכרטיס השלם.

כרטיס זה שווה כסף. יכול הסדרן, למשל, להחזירו לאחד המוכרים בחוץ, וזה יחזירו לרוקוקו, בטענה כי לא מכר את כל הכרטיסים שניתנו לו. יכול הסדרן לעשות דבר אחר — ובידי העולם הזה הוכחה כי אמנם נעשה הדבר. במיקרה המסויים: לאחר שאיתו סדרן אסף מספר גדול של כרטיסים בכיסו, הסייר את כובעי-הסדרנים הכחול-לבן מראשו ויצא החוצה למכור את הכרטיסים. נציג העולם היה קנה כרטיס כזה. על הכרטיס כתוב: מחיר 2 ל"י; הנחה 1 ל"י; המחיר 1 ל"י. נציג העולם הזה הוציא לירה מכיסו. אך הסדרן לא הסתפק בגניבה פשוטה. הוא התעקש בחוצפה לשלם לו המחיר ה"מקורי": שתי לירות. שהרי, סוף-סוף, מה פתאום יתן הנחה? האם הוא פילנטרופ? הכרטיס, מספר 0894, לשער 10, שמור במערכת. גם תצלומו של הסדרן שמכר אותו.

לא היה איש משלם פרוטה יותר מן ה"סכום הנקוב. אבל בראותו כי המחיר ה"מקורי הוא שבע ל"י, הוא מוכן לשלם תמורתו חמש או אפילו שש לירות. המוכר, לעומת זאת, קיבל מההתאחדות את הכרטיס במחירו הנקוב. כלומר: ארבע לירות, בניכוי העמלה המגיעה לו. ההפרש בין ארבע לירות לחמש או שש — ניכנס לכיסו.

מי פתח פתח?

נשים רבים מרגישים בתרמית רק אחרי שכבר נכנסו לאיצטדיון והספיקו להתיישב במקומם. אחדים התלוננו בהתאחדות — והושבו ריקם. אמרו להם: אי אפשר לבדוק מי מכר את הכרטיס. וזאת מסיבה פשוטה אחת: אמנם על כל כרטיס רשום מספר סידורי, שלפיו יכולה ההתאחדות לדעת איזו סוכנות קיבלה את ה"כרטיס למכירה. הסוכנות, מצידה יכולה לדעת, על פי מספר זה, איזה מוכר קיבל את הכרטיס למכירה. אולם המספר הסידורי רשום רק על חציו של הכרטיס: על הביקורת, הנתלשת בשער. ברגע שנתלשה, לא נשאר על הכרטיס שום סמיו-יהיה.

זה כבר דבר הנתון להחלטתה הבלעדית של ההתאחדות, אשר היא המופיטה את הכרטיסים. אילו רצתה באמת להבטיח אפשרות של ביקורת — היתה רושמת את המספר הסידורי על שני חלקי הכרטיס. היא לא עשתה זאת. קשה להאמין כי רק מתוך היסח-הדעת, או תמימות.

תיקונם של הפגמים האלה אינו תלוי ב"יוזמה החורגת מן השיגרה. להיפך: במיקרה זה טרח מישהו דחא לחרוג בכונה תחילה מן המקובל לגבי כל כרטיס הנמכר באוטובוס, בקולנוע, בתיאטרון. חריגה זו, מטעם ההתאחדות, היא שפתחה פתח לרמייה.

כרטיס נמכר פעמיים

יימת שיטה נוספת של גול, פשר קטה עוד יותר. במקומות העמידה אין מושבים מסומנים. על כן אין שם סדרנים שיקחו את התלוש הממוספר מידי הצופה ויראו לו היכן לשבת. רק במקום אחד עליו להציג את כרטיסו: בכניסה ל"איצטדיון. ברגע שעבר נקודה זו, אין כל

שמוכרים יכלו להציע את כרטיסיהנחה לכל דורש.

מי נחנה?

"וקוקו" לא היה היחיד שקיבל כרטיסיהנחה. מלבדו קיבלו הממונה על הסדרנים, מרדכי "מנטש" צרפתי ושרי תפו של מנטש בקבוצת המדים, ברוך אלי-מלך, קרוב לאלפיים כרטיסיהנחה מההתאחדות. חלק גדול מכרטיסים אלה הוצע למכירה ליד האיצטדיון, ביום המישחק.

יכול אדם לטעון: מה חשוב מי מוכר את כרטיסיהנחה והיכן — בהתאחדות או ליד האיצטדיון? ישנה חשיבות עקרונית קטנה: שבהתאחדות נמכרים הכרטיסים רק לאותם הוכאים הנחנה, ואילו ליד האיצטדיון נמכרו לכל דיכסין — ובזאת הוקטנו הכנסות ההתאחדות מהמישחק. בעצם, יכול אותו אדם להמשיך ולשואל, מה האסון אם כמה בחורים יקנו כרטיסים זולים יותר, אפילו אם לא מגיעה להם הנחה? התשובה היא: קוני כרטיסיהנחה אינם הנהנים העיקריים מן הנחנה. וזוהי השערויה הגדולה:

כרטיסיהנחה נמכר במחיר העול. זהו הנקוב עליו. האיש הקונה אותו, בידוע שאין לו זכות לקבל כרטיסיהנחה, מוכן לשלם קצת יותר. כך הוא מקבל, תמורת חמש לירות, כרטיס שמחירו המקורי שבע לירות. אלא שהמחיר הרשמי, לאחר-הנחה, הוא ארבע לירות בלבד. מסייעת לעיסקה הבלתי-תוקית הצורה ש"בה מודפס הכרטיס. כי על הכרטיס לא כתוב "כרטיס הנחה — מחיר 4 ל"י", כי אם מובאת עליו מגילה ארוכה. לדוגמה:

י' ות לכדורגל בישראל	
THE ISRAEL FOOTBALL ASS	
שבור לבקורת	כניסה
7.00 ל"י	בינלאומית
3.00 ל"י	ETH
מחזיר 4.00 ל"י	אל

אילו היה רשום מחיר אחד בלבד —

קורבו

יוסף רשאב מפתח-תקווה, ששילם שלוש לירות עבור כרטיס שמחירו הנקוב שתיים. היכן ההפרש? כרטיסיהנחה. אלא שכל אלה יחד רכשו מספר קטן מאד של כרטיסיהנחה. הפועל תל-אביב, למשל, רכש 25 כרטיסיהנחה, שמחירם הנקוב הוא-שבע לירות, ומחירם לאחר הנחה: ארבע ל"י. מכבי תל-אביב רכש רק 52 מישחק זה. ההתאחדות הדפיסה 8000 כרטיסיהנחה ורק היא רשאה למכור אותם, במאורגן, לאגודות הספורט השונות, לצה"ל, לכני-המלחמה, למטרה.

כיצד הגיעו כרטיסיהנחה למוכרים, ב"כניסה לאיצטדיון? על כך יכולים לענות בפירוט רק שני אנשים: גיזבר ההתאחדות והקופאי שלה, ציפילוביץ, וסגן יושב-ראש ההתאחדות, צבי ("האיש בעל הצלקת") ברים. ברים, האיש הכלי-כול בהתאחדות, הוא נותן הנחה חיות בעניין זה. לפי הנחיות אלה החזירו הסוכנים את הכרטיסים שטרם נמכרו למש"רדי ההתאחדות, עם שעה 11 ביום המישחק. על פי הסכם זה משרד רוזקוקו נמכרו למשרד זה כל הכרטיסים, גם כרטיסי-הנחה, למכירה ליד האיצטדיון. וכך קרה.